

Mál nr. 201/2014
M
og V v/ innbústryggingar fjölskyldutryggingar.

Innbrotspjófnaður 29. apríl 2014. Brot á varúðarreglu.

Gögn.

1. Málskot móttengið 26. júní 2014 ásamt gögnum.
2. Bréf V dags. 10. júlí 2014.

Málsatvik.

M tilkynnti um hvarf muna úr bílskúr að Arahólum 2 í Reykjavík til lögreglu þann 30. apríl 2014. Í lögregluskýrslu frá þeim degi kemur fram að M kveðst hafa yfirgefið bílskúrinn síðdegis daginn áður og hallað glugga. Þegar hann hafi komið aftur að bílskúrnum rúmum sólarhring seinna hafi glugginn verið opinn og ýmsa muni hafi vantað. Þann 7. maí 2014 boðaði lögreglan M á lögreglustöðina í Kópavogi þar sem hann endurheimti hluta muna sinna þar sem þeir höfðu verið haldlagðir sem þýfi úr íbúð í Breiðholti nokkrum dögum áður. Í viðbótarskýrslu dags. 6. júní 2014 kemur fram að M lýsir því fyrir lögreglu að hann hafi læst glugga bílskúrnum og því hafi ekki verið rétt eftir honum haft í fyrri skýrslu.

M telur að hann eigi rétt á bótum úr innbústryggingu sinni vegna þeirra muna sem hann hefur ekki endurheimt þar sem brotist hafi verið inn í bílskúr þar sem þeir voru geymdir. Aðferðin við að brjótast inn hafi verið þannig að gluggi hafi verið spenntur upp og klippt stormjárn með töng sem fundist hafi á vettvangi. Ákvæði váttryggingarskilmála um greiðslu bóta séu uppfyllt þar sem bílskúr sé hluti af íbúðarhúsnæði M og ósannað sé að M hafi brotið gegn varúðarreglu í váttryggingarskilmálum um að loka glugga. M vísar einnig til úrskurða nefndarinnar og Hrd. 317/2002.

V lýsir afstöðu sinni til bótaskyldu með því að vísa til 1.gr. váttryggingarskilmála þar sem gildissvið er tilgreint og gr. 4.6. í sömu skilmálum þar sem fram kemur að váttryggingin taki til innbrota m.a. í læsta íbúð. Í sömu grein kemur fram að það sé skilyrði greiðsluskyldu að á vettvangi séu greinileg ótvíræð merki þess að brotist hafi verið inn. Í sama ákvæði skilmálanna kemur fram varúðarregla um að læsa beri tryggilega íbúðarhúsinu, bílum eða öðrum þeim stöðum sem váttrygging þessi tekur yfir þegar þessir staðir eru mannlausir eða heimilisfólk í svefni. Af bréfi V dags. 10. júlí sl. verður ekki annað ráðið en að V byggi fyrst og fremst á því að M hafi brotið gegn varúðarreglu váttryggingarskilmála með því að hafa ekki lokað glugga í samræmi við fyrirmæli þeirrar reglu. Verður afstaða V ekki skilin öðruvísi en að það telji sig geta takmarkað ábyrgð sína að fullu vegna umrædds brots M.

Álit.

Ágreiningur í málinu snýr að því hvort bæta eigi tjón M vegna ætlaðs innbrots í bílskúr að Arahólum 2 þar sem hann geymdi verkfæri sem fjarlægð voru annað hvort 29. eða 30. apríl 2014. Gögn málsins sýna að allar líkur eru á að farið hafi verið inn í bílskúrinn í gegnum glugga en ágreiningur er um hvort M hafi brotið gegn varúðarreglu váttryggingarskilmála (gr. 4.6.) sem segir að læsa beri tryggilega stöðum sem váttryggingin tekur yfir þegar þessir staðir eru mannlausir eða heimilisfólk í svefni. Ennfremur beri að loka gluggum og krækja aftur og ganga að öðru leyti þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Í váttryggingarskilmálum er einnig vitnað til laga nr. 30/2004 um váttryggingarsamninga sem geyma ófrávíkjanlegar reglur sem varða samningssamband milli váttryggingartaka og váttryggingafélags. Líta verður til ákvæða skilmálanna í ljósi túlkunar á umræddum lögum, þá sérstaklega 26. gr. þeirra. Þar kemur fram að váttryggingafélag geti takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta ef brotið er gegn varúðarreglum

sem tilgreindar eru í váttryggingaskilmálum. Varúðarreglur eru skilgreindar í 2. gr.e. í lögunum sem þær reglur sem geyma fyrirmæli til váttryggingartaka um tilteknar ráðstafanir t.d. um það hvernig geyma skuli váttryggðan hlut. Varúðarregla í skilmálum V gefur þau fyrirmæli til M að hann loki gluggum og kræki aftur og gangi þannig frá að óviðkomandi eigi ekki greiðan aðgang að verðmætum. Um er að ræða fyrirmæli um geymslu innbús M í skilningi 2. gr. laganna og eru þau fyrirmæli nokkuð skýr.

Á V hvílir sönnunarbyrði um það hvort M hafi brotið gegn varúðarreglunni. Við mat á því verður að líta til framburðar M í lögregluskýrslu þegar hann tilkynnti um innbrotið þann 30. apríl 2014 um að hann hafi hallað glugga þegar hann yfirgaf bílskúrinn daginn áður. Þrátt fyrir síðari skýringar M verður ekki talið sannað að rangt hafi verið eftir honum haft í þeirri skýrslu. Þykir V því hafa sýnt fram á að M hafi brotið varúðarreglu gr. 4.6. í váttryggingarskilmálum. Skv. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga getur váttryggingafélag við þær aðstæður og ef það áskilur svo í váttryggingarskilmálum takmarkað ábyrgð sína að fullu eða að hluta við þær aðstæður ef sök váttryggðs er ekki óveruleg. Í 3. gr. sameiginlegra skilmála fjölskyldutryggingar V kemur slíkur áskilnaður fram. V hefur því rétt til að takmarka ábyrgð sína og við mat á því skv. 26. gr. laga um váttryggingarsamninga verður að líta til þess hvernig varúðarreglu var ekki sinnt, hversu mikil sök váttryggðs er, hvernig váttryggingaratburð bar að og atvika að öðru leyti.

Ljóst er að varúðarreglur um hvernig váttryggður skilur við húsnæði sitt m.t.t. þess að ókunnugir komist ekki inn skipta miklu máli í innbústryggingum. Að brjóta gegn varúðarreglu sem gefur skýr fyrirmæli um að loka glugga og krækja aftur hefur því nokkur áhrif á stöðu M. Sök hans er að sama skapi nokkur með því að að hafa ekki gengið tryggt frágang gluggans með skýrari hætti og borið um þann frágang strax þannig að óprúttir aðilar komast inn í bílskúrinn með því að fara inn um gluggann sem ekki er sannað að hafi verið læstur. Á móti virðast þeir sem fóru inn hafa þurft að nota til þess verkfæri og hefur það einnig áhrif við matið. Með hliðsjón af öllu þessu telst félagið geta takmarkað ábyrgð sína við ¼ hluta bóta.

Niðurstaða.

M á rétt á bótum sem nema ¼ verðmætis þess sem stolið var úr bílskúr hans í lok apríl 2014.

Reykjavík 12. ágúst 2014.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.